"כפיו טובה"

ח"כ חיים רמון

ראש הממ"ל, ח"כ יוכלון המר, עמד לא אחת תחת אש צולבת של חבריו הקרובים על "התנגשות הממלכתית" בכהנתנו כשר הפנים והתרבות. הוא נתקבש לנמוג כממאיניק וכממניק הפושה בעיקר לביתו הממלנתי ונהג על־פי הסחר עם כל שאר העולם. אלא שבעניין זה לא עזר רבר, וחלק מהשופוניזה נגרו בממ"ל, בשעתה, הסיחה נגרו רברים קשים בעיקר במישור הזה. הסר נהג בתנועה הקיבוצית על כל שלוחותיה ביד רחבה ומעולם לא נשמעה נגרו נימת ביקורת מהמיגזר הזה. השבוע כאשר ראה את ח"כ אורון ("גוטמ") ממם"מ־מר"ץ מבשל עם חיים רמון ואריה רדעי את הסעיפים בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כרי לפגוע בממ"ל, התקשה לעכל זאת ורק הסעיר: "כפויי טובה, אבל אני לא מתרגש על כך".

מרוכרך לא פחות ממנו היה הח"כ לשעבר אליעזר אבכסבי, מוכ"ל הפועה"ז. אבכסבי היה חבר וערת הכספים כשנותיה הקואליציוניות של הממ"ל עם הליכוד ואצבעו התרוממה אוטומטית, כאשר על סרר היום עמר סעיף שמבשוריו עמרה התנועה הקיבוצית תק"מ או "השומר הצעיר".

במ"מ הקואליציוני עם הליכוד בראשות מנחם בגין ז"ל הבהיר אבכסבי: "בשני נושים לא ניתן לפגוע: בתנועה הקיבוצית ובהסתרות הכללית". ומי לנו כח"כ לשעבר, ע"ר אברהם מלמר, שהיה "הלוביסט" של "השמאל" בווערת הכספים לעתים יותר מאשר לענייני הממ"ל. משום כך ראה אבכסבי בכהנתנו הנלהבת של ח"כ חיים אורון להכות בהסתרות הפועה"ז מעשה מביש.

כל הסיעניים הגיוניים כביכול שהעלה ח"כ אורון בשמו ובשם חבריו, כרי להסביר מרוע הממ"ל אינה צורקת ומעבר לכך מחסניח, נופלים אל מול מכתבו המפורט של ראש סיעת "רם", ח"כ חיים רמון, ליו"ר סיעת הממ"ל, ח"כ יגאל ביבי. והנה הוא כלשונו:

"יגאל שלום, בהמשך לשיחתנו מיום 5.7.93 ברצוני להודיעך, כי בפסנרת המנועים שהתנהלו עם הסתרות הכללית, הוצע ע"י הממשלה, כי מימון הסתרות הכללית ייעשה על־פי חוק מס אירגון, וכי חוק זה יותאם למציאות החרשה שתיווצר עם קבלת חוק ביטוח בריאות ממלכתי. ברצוני להודיעך, כי כל מה שיוסכם עם הסתרות הכללית בהקשר זה, יחול גם על הסתרות הפוהמ"ן לרבות האפשרות לקבוע, כי הסתרות הפוהמ"ן תהיה אירגון יציב, באופן שחברי הפועה"ן ישלמו מס אירגון להסתרות הפועה"ן על פי ההוג היום. הסרים בנושא בגיית מס אירגון, ייעשו לפני הקיפת חוק ביטוח בריאות ממלכתי בקריאה שניה ושלישית. בברכה חיים רמון".

הממ"ל הפכה מחסנית משוחליטה באותו הצבעות להצביע יחר עם מפלגת העבורה. קרום לכן ורישותיה היו לגיטימיות. ויראה העם וישפוט.

דו"ח "בצדק" מחייב הקמת ועדת חקירה

ביום שלישי השבוע הניח ע"ר ברוך לירברמן את ר"ח הביניים של "בצדק" נאיגון להגנה על זכויות האזרח) על "אלימות שוטרים בהפגנות אנשי הימין" על שלוחנה של ועדת הפנים של הכנסת. ליברמן, יחר עם קבוצת עורכי־רין ומשפטנים וסטורנטים למשפטים באוניברסיטת "בר־אילן" האוניברסיטה העברית בירושלים, גורשו לנשא ונ"ל בעקבות תלונות חוזרות ונשנות של מפגינים בהפגנות הימין על אלימות קשה המופעלת על־ירי המשטרה ון בפיזור ההפגנות וחן בשלבי המעצר, תוך הפרה בוטה של הנחיות הפוק בנושאי עיכוב ומעצר "חשוב כבר לבירור ראיות בשלבי הגשת כתבי אישום".

"בצדק", שעניינו הגנת זכויות האזרח, הזל ללמוד סוגיה זו על בוריה, והממצאים הכלולים בר"ח הביניים אכן קשים ביותר. הר"ח מתייחס לאירועים שהיו בשש הפגנות בין התאריכים 30.8.93 ו־21.5.94.

מי שזוכר את ר"חות "בצלם" של ח"כ "רדי" צוקר (מר"צ) והסיקור שזכו הר"חות הללו בכלי התקשורת, במיוחר זו האלקטרונית, כראי שיעקוב אחרי כמות האינצרים שתקריש העתונות לר"ח "בצדק" ולגורמים המפורט מאחוריו, ואז יוכל להסיק את המסקנות המתחייבות לגבי מירת האוביקטיביות של כלי התקשורת.

קשה להעלות על הרעת, כי המפכ"ל לשעבר רפי פלר או המפכ"ל הנוכחי רב ניצב אפי מפן עומרים מאחורי מריניות של "שבירת עצמות" למפגיני הימין. רב־ניצב מפן יורע ומוכר לאורך כל שרותו במשטרה כשוטר מקצועי הרוגק מפוילה לפוליטיקה, ואילו קודמו, רפי פלר, הוכיח עצמו במספר לא מבוטל של אירועים, כי אלימות שוטרים אינה מקובלת עליו, והיה רי שלחני בהפגנות פוליטיות, כאשר כיתן כמפקר המחוז הדרומי של המשטרה. אין מנוס מן המסקנה, כי מרובר במפקרים מקומיים, שיש להם עניין בקירום אישי על גבם של מפגיני הימין.

כראי לציין לחר"ח חיבש לרבר בעד עצמו:

"אלימות פיסית של שוטרים כנגר מפגינים מתבצעת לרוב בעת שהמפקר הבכיר בשטח מבריז על ההפגנה כשלתי תוקית ומבקש מהציבור להתפזר. במקרים רבים מאר מתקבל הרושם, כי השימוש באלימות לא נוער לפזר את ההתקהלות ולהשיב את הסרר על כנו, אלא במרוינות עניינה של המשטרה כנגר מפגינים שלא נשמעו להוראותיה".

"מרגע שניתנת ההוראה על פיזור בכוח, מסתער כוח גרול של שוטרים לעבר המפגינים בשורה צפופה ומתוך בהבאה ורזיפה שלהם. כל זאת תוך שימוש בכוח מופרז ולא סביר בכל הנקרה בררכם. את ראש החץ יצרות יחירות הי"ם – שוטרים צעירים וכריאי־כוח, שאומנו לשימוש בכוח רב. במקרים רבים, בעיקר במחוז ירושלים, נעשה שימוש ללא אבחנה באלות ובפרשים. לערויות רבות שביריע מצורפות תערות ורפואיות מבתי־חולים על פגיעות קשות באיברים רגישים. בירינו ערויות על סכירות לחי, נשיכות, פריטת שערות, יריקות, בעיטות באיבר־מין ועוד".

"מנוסת הציבור, עם הסתעפות השוטרים, גורמת לרמיסה על־ירי החמון של מפגינים אחרים, בעיקר הזולשים יותר – הנשים והילרים". "יחירות האולם מלווה לרוב גם בניבול־פה, קריאות נאצה וקללות מצר השוטרים כלפי המפגינים".

"המשטרה, לרוב, אינה מקפירה כלל על כבוחן של נשים. נשים רבות מלינות על גירוח על הריצפה על־ירי מספר שוטרים, הפשלת שמלות או חולצות, ביסוי ראש שנשמטים ופגיעה בצנעת הפרט. למשטרה אין נוהל לטיפול בנשים, ובשטח היחס האלים כלפיהן זהה".

בעקבות תלונות רבות בנוסף על כך שלא "יתבן כי המשטרה תחקור ותשפוט את עצמה, הועברה היחירה לחקירת שוטרים למשרד המשפטים. אולם, מתברר, כי מרובר בפעולה קוסמטית בלבר ומפסירין כראשתקר.

"ס.נ. מפסנות, כבת 42, הוכנה פעמיים על־ירי קצין משטרה בשם אפי חביביאן, שסחר לה על לחייה בעת הפגנה על־ירי בית ר"ם בירושלים. הנ"ל התלוננה ביחירה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים ונמצא כי תלונתה מוצרקת. לשוטר נקבע מעראך לרין שמשפתי בגין שימוש בכוח שלא כרין, והיא הוזמנה להעיר. תוך שיש לאחר מכן, שנע לפני המשפט, קיבלה הודעה, כי התיק "נסגר מחוסר ראיות" ללא גביית עדותה ועד נוסף. עדות שהגישה לא נענה עד היום".

המסקנה של ס.נ. אינו חריג. "ס. ג. עולה חרשה בחודש השמיני להיריונו, ירדה מאוטובוס בכבר פרץ בירושלים כשבתה בת השנה בזרועותיה, ונקלעה להפגנה שהתרחשה במקום באותה עת. היא נרחפה בכוח רב על־ירי ששה שוטרי מג"ב שסעגו כ"תקפה שוטר". האשה השרידה מבהה ועוכבה, כי לא היתה ברשותה תעורה מזהה. האשה גם אינה רוברת עברית טובה והרבר הקשיך להיסטריה. רק לאחר זמן ממושך ולאחר התערבות אזרחים אחרים שהגיעו, לא לפני שהוחזקה עם כרסיס קפ"ם, תלונה מפורטת על אירוע זה בצירוף שמות, עריס ותמונות נשלחה לעיון שנרר, מנהל יח"ס במשרר המשפטים. גם כאן היתה תשובה: "– לאחר בריקה החלטתי שלא להעמיר לרין את השוטרים מחוסר ראיות מספיקות".

הפגיעה בעוברי אורח תמימים, היא שערורייה מפני עצמה. נוסף על המקרה הנ"ל מסופר בר"ח על או. מבית גמליאל, שצער בהמלך ג'ורג' בירושלים במצעה־שבת 21.5.94. "לפתע התנפלו עליו מאחור 3 שוטרי יס"מ, שרדפו אחרי מפגינים, שנעו לכיוון צומת הרחובות יפו והמלך ג'ורג'. הנ"ל נבה אל־ה מפציעה בברך. הם היכו בו באלה בברך וכתוצאה מהמכה נוקק לפיצוי לבית החולים הרסה עין־כרם. שוטר בשם סרסה שטען תחילה כי שמו יעקב, סירב להזדהות ורק בלחץ עוברים ושבים נאלץ לתת את פרטיו. הוגשה תלונה ליחירה לחקירת שוטרים", ומעניין מה יעלה בגורלה.

מחברי הר"ח מציינים, כי בכל התצהירים שבירינו חוזרת ועולה תמונה קשה של אלימות מילולית, קללות, איומים והרבי נאצה. בר"ח "בצדק" מבוי קצר של צימוקים מתוך העדויות ומפני כבודה של משטרת ישראל, אין אני מעלה אותם על הכתב, אך קשה להשלים עם העוברה, כי שוטרים לנבשי מרים יגבלו ככה את פיהם.

"יש לציין" – כותבים מחברי הר"ח – "שקול רוב ההפגנות הינו רתי ומבוגר ואינו מורגל לשפה זו".

"ברוב הצילומים שביריעו העובדות מרברות בער עצמן. רוב השוטרים מגיעים להפגנת בצוותה מרוכזת ללא תגים". י. ש. מקרומים טוען בתצהירו, כי מעצרו בוצע "כיוון שהתעקש לקבל את פרטיו של משה שרינקר, ש"הכניס" אגרוף בפרצופו של מפגין ללא כל סיבה".

מחמל מכל הוא האשם לבירורי ראיות.

"מעוררות של עצורים רבים עולה, כי הובלו לניירת על־ירי שוטר אחר מזה שעצר אותם. במקרים רבים הוסתרו לגלות במעצר או בבית המשפט ארם אחר המכלא. ר"ח מעצר" או המעיר כבגים ולא זה שעצר אותם. ישנן ערויות התמכות בראיות ומהם עולה חשש כבר, כי לאחר ש"נאספו" עצורים בבית המעצר, "ארגנו" מעיני החקירות "ערויות" של שוטרים שמכלאים ר"ח מעצר ובו פרטי המקרה כביכול, אף שלא היו כלל במחלך האירוע. שוטרים אלה מוזמנים להעיר על כך בבית המשפט".

עד לכתיבת שורות אלו, יש רביעי בצהרים, לא נשמע ולו "ציפצוף" קל מצר חברי הכנסת של השמאל על הפגיעה בזכויות האזרח. נחשו מה היה קורה אם ר"ח הזה היה עוסק בהפגנות של פלשתינאים...

כך מקיים הליכוד הבטחותיו

ביום שני הקרוב ייערכו באוניברסיטת "בר אילן" הבחירות לאגודת הסטורנטים. ארבע רשימות מתמודרות על קולו של הסטורנט באוניברסיטה, שנוסרה עליירי ראשי הציונות הרתית. רשימת "סלע־יוסף", הנתמכת עליירי מר"ץ־עבורה; הליכוד: "אחוג" של הימין הקיצוני ורשימה המזוהה עם הממ"ל.

בבחירות לראשות ההתאחרות הסרצית של הסטורנטים, ביקשו ראשי הליכוד מהסטורנטים לתמוך במועמר הליכוד, והתחייבו על רעת המקום ועל רעת הקהל, כי כאשר יתקיימו הבחירות באוניברסיטת "בר־אילן", לא יעמיר הליכוד מועמר משלו וכי הסטורנטים המזוהים עם הליכוד "יקראו לתמוך במועמרי רשימת הממ"ל. בהתאברותו של ראש הוג הצעיר בממ"ל, ע"ר נחום לנגנטל, נענו נציגי "בר אילן" לתמוך במועמר הליכוד, שאכן נבחר לראשות ההתאחרות הארצית.

ויהי ערב ויהי בוקר והבטחה נשכחה כליל, וכבוהו, הליכוד מתמודר בבחירות ב"בר־אילן".

ראשי הליכוד מסבירים, כי הליכודניקים ב"בר־אילן" פועלים שלא על רעתם. אלא שסכנתי הכסף "הבבחים" המשקעים בבחירות הללו על־ירי פעילי הליכוד, מסילים על כבר על ההסברים של ראשי הליכוד. פעילי הליכוד מגהלים תעמולה בזויה נגר רשימת הממ"ל, שבראשה עומר רובי פלח, סטורנט שנה שלישית, מתלמירי ה"כולל" ב"בר־אילן".

כמה סטורנטים המזוהים עם "מימר", התייצבו מאחורי רשימת "סל־יוסף" של השמאל הקיבוצי, בעוד תלמיריו של הרב יהורה עמיטל הבחירו, כי יתמכו במועמר הממ"ל ומסתייגים מעמרותם התומכים ברשימת עבורה־מר"ץ. הסבריו של לנגנטל, כי "אין ויכוח לגבי גבולות אוניברסיטת בר־אילן", לא שיכנעו את אותם פעילים ב"מימר" לסגת מתמיכתם ברשימה העומרת בסתירה מוחלטת להזדהותה של אוניברסיטת "בר־אילן".

תל־אביב "מסתדרת" בלי רב ראשי

סמוך לפרישתו של שלמה להט מראשות עיריית תל־אביב, התנהלה פעילות עזה לקראת אפשרות בחירתו של רב ראשי אשכנזי לתל־אביב־יפו, במקומו של הרב ישראל מאיר לאו שליט"א, שנבחר לכהן רב ראשי לישראל. הזכרנו מועמרים, קמו שרולות ונראה היה, כי גם המערכת הפוליטית משנסת מותניה, כרי שהמועמר המערוף עליירה יוכה בתפקיר הרם.

עברו ימים, חלפו שבועות וחרשים והנה נתברר, כי השעה אינה החוקה לגיוס וכי תל־אביב יהתית מסתפקת ברב הראשי הספרדי הגרח"ר הלוי שליט"א.

ראש עיריית תל־אביב, רוני מילוא, שזוכה אגב למחמאות רבות על תפקורו כראש עיר מצד כל החוגים בתל־אביב, סבור אף הוא, כי אין טעם לנהל את הבחירות לרב הראשי האשכנזי בהילות הנהוגה, למיטב היריעה, אינו מונה ברגע על שולחנו. בעקבות תל־אביב הגרולה, עשויות גם ערים אחרות לשקול שוב את הצורך בשני רבנים ראשיים ובסופו של רבר תקום קואליציה בכנסת שתשאל את אותה שאלה לגבי הצורך בשני רבנים ראשיים לישראל. זאת גם לנוכח המציאות המרה, שבעשורים האחרונים עד לימים אלה ממש, אין שני הרבנים הראשיים לישראל רואים את בעיות האומה עין בעין וההבדלים בתפיסות העולם יוצרים לעתים מתיחויות שקשה לגשר עליהם.

הזמן שיחלוף עד שתיערכנה הבחירות לרב ראשי בתל־אביב יאפשר לרור הציבור בהבנות להשתלב במירוץ הזה, מה גם שתל־אביב "העיר ללא הפסקה" זקוקה, כנראה, לרב ראשי שיירע להתמודר בעיקר עם חילוניותה של העיר הזאת.

הסטאף בשירות הגניקולוגיה

מעיינית הסטאף (או הסטאף) נמצאים כ־5 ק"מ ממערב לירושלים, בצר הכביש המוליך מעיך כרם לבר־גיורא. משפחות ברוכות ילרים או סתם עמך, בוחרים להגיע למקום במסגרת טיול בר־יום, בעיקר בחולו של מוצ'. במקום שרירי מיבנים גרולים, בניינים אבני גזית, מן התקופה הרומית: שני מעיינות: עין אל־בלר ועין בכוחה: בריכות איגום ומערכת אמות ותעלות השקיה מן התקופה הרומית. את סיפור המקום ניתן לקרוא בכל ספר גיאוגרפיה היסטורית של ארץ־ישראל.

מה שלא כתוב בספרים, ועכשיו אני חושף זאת ב"בדוק ומנוסה", שלמעיינות במקום תכונה שאין לה הסבר מרעי, ביותנים. נשים בהיריון עם "מצג (מצב) עכוי" של העובר, ששתו ממי המעיין גילו כי העובר והתוך הולירה עברה בשלום. בימים אלה הייתי עד לראיה לסיפור הזה.

צעירה ספקנית, בחודשי היריונה האחרונים, סירבה לשתות מהאמונות הטפלות הללו. לאחר שחברותיה הפצירו בה, נענתה לשתות מהמעיין, כמו שאומרים "רק בשביל הבריחה". בו בלילה אירע הנס והעובר התייצב. הבעל: "היה מתייצב גם בלי זה...". אולי.

תוך כרי בירור סגולות המים הללו, סיפרו לי אברכים ירושלמים, כי מרובר בסיפור ישן וכי הרב ישראל יעקב פישר שליט"א ניהיין בבית הרין של העיר הוורדית הבקיא בסגולות צמחי מרשא וכיו"ב) שולח זה שנים נשים בהיריון עם "מצג עכור" לשתות ממי הסטאף, והעובר ממהר לעשות "סלטה" לשמחת לבם של הזוג. בעלי אמצעים מוזמנים להקים קרן לבירוק סגולות נוספות של המעיינות הללו.